

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 kwietnia 2010 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2010 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 oraz w art. 2 – 14 skreśla się wyrazy "(wersja ujednolicona)";
- 2) w art. 1 w pkt 4, w art. 49 i w art. 50 po wyrazach "zwolnień celnych" dodaje się wyrazy ", mając na uwadze rodzaj i charakter działalności prowadzonej przez te instytucje i organizacje";
- 3) w art. 15 użyte dwukrotnie wyrazy "art. 43 – 50" zastępuje się wyrazami "art. 49 i art. 50".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do jej tekstu 3 poprawki.

Przytaczając w nowelizowanych przepisach (art. 1 – 14 ustawy zmieniającej) pełny tytuł rozporządzenia nr 1186/2009 ustawodawca wskazuje po tytule, a przed dzienniczkiem promulgacyjnym, iż mamy do czynienia z wersją ujednoliconą rozporządzenia. Informacja ta, wbrew temu co mogłoby wynikać z zastosowanej techniki, nie jest częścią tytułu aktu wspólnotowego¹ i w związku z tym Senat eliminuje ją ze zmienianych przepisów (poprawka nr 1). Przywołując akt prawa pochodnego Unii Europejskiej albo odsyłając do takiego aktu podaje się: rodzaj aktu, nazwy instytucji, które akt wydały, pełną nazwę aktu oraz dokładną datę jego uchwalenia. Wskazuje się również dziennik promulgacyjny, w którym akt opublikowano. Do tytułu aktu prawa wspólnotowego nie należy dopisek: wersja przekształcona, wersja skodyfikowana, wersja ujednolicona.²

Nowelizując przepisy upoważniające zawarte w art. 49 i art. 50 ustawy – Prawo celne ustawodawca powtarza błąd, którym obarczone były dotychczasowe upoważnienia sformułowane w tych przepisach, a mianowicie nie formułuje on wytycznych. Zgodnie z art. 92 ust. 1 Konstytucji delegacja ustawowa powinna określać organ właściwy do wydania rozporządzenia, zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz **wytyczne dotyczące treści aktu**. Wytyczne są wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści. Brak jednego z obligatoryjnych elementów upoważnienia skutkuje jego wadliwością z konstytucyjnego punktu widzenia. Należy mieć również na względzie, iż zakwestionowanie przepisu upoważniającego przez Trybunał Konstytucyjny, jest równoznaczne z zakwestionowaniem przepisów wykonawczych wydanych na jego podstawie. Mając na względzie zapewnienie poprawności systemowej analizowanych przepisów Senat uznał za konieczne uzupełnienie ich o brakujące wytyczne i wskazał, iż

¹ Zob. informacje dotyczące struktury tytułu aktu normatywnego Unii Europejskiej zawarte we Wspólnym przewodniku praktycznym (Joint practical guide – guide of the European Parliament, the Council and the Commission for persons involved in the drafting of legislation within the Community institutions) - <http://eur-lex.europa.eu/pl/techleg/8.htm>.

² Zob. Metody przywoływania i odsyłania do aktów prawa pochodnego UE w: *Wytyczne polityki legislacyjnej i techniki prawodawczej – Zapewnienie skuteczności prawa Unii Europejskiej w polskim prawie krajowym*, pod red. J. Barcza, UKIE Departament Prawa Unii Europejskiej, Warszawa 2009, s. 111.

wydając rozporządzenie trzeba będzie wziąć pod uwagę rodzaj i charakter prowadzonej przez instytucję lub organizację działalności (poprawka nr 2).

Zgodnie z § 32 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej, w którym sformułowano część reguł walidacyjnych rządzących obowiązywaniem rozporządzeń, dotychczasowe przepisy wykonawcze tracą moc, jeżeli zmieni się **treść** delegacji ustawowej w ten sposób, że zmieni się rodzaj aktu, zakres spraw przekazanych do uregulowania lub wytyczne. Zasady techniki prawodawczej rozróżniają pojęcia "**treść**" i "**brzmienie**". Zmiana przepisu upoważniającego w taki sposób, iż zmienia się jego brzmienie, a nie zmienia się jego treść, nie skutkuje utratą mocy dotychczasowych aktów wykonawczych. Z analizy przepisów ustawy oraz przepisów rozporządzenia wynika, iż zmiany w przepisach upoważniających będą miały charakter techniczny, a nie merytoryczny. Również w uzasadnieniu do projektu ustawy można przeczytać, iż rozporządzenie nr 1186/2009 "będzie rozporządzeniem o nowym numerze, wprowadzającym nową numerację artykułów, ale bez zmian w treści dotychczasowych przepisów" (potwierdził to także przedstawiciel Rady Ministrów w trakcie prac nad ustawą w Senacie). Mając powyższe na względzie należy przyjąć, iż zmiany w art. 43 – 50 ustawy – Prawo celne nie skutkują zmianą treści przepisu upoważniającego, a tym samym efektem nowelizacji nie będzie utrata mocy obowiązującej przez rozporządzenia wydane na podstawie zmienianych upoważnień. Skoro dotychczasowe rozporządzenia nie utracą mocy obowiązującej, nie ma potrzeby ich czasowego utrzymywania. W takim przypadku należy uznać, iż art. 15 w kształcie uchwalonym przez Sejm jest zbędny. Pozostawienie w ustawie nowelizującej przepisu przejściowego dotyczącego rozporządzeń, które nie utracą mocy obowiązującej, będzie miało skutek odwrotny niż *ratio legis* takiego rozwiązania intertemporalnego tzn. regulacja taka będzie *sui generis* przepisem o wygaśnięciu mocy rozporządzeń w nim wymienionych, pod warunkiem nieuchylenia ich wcześniej poprzez wydanie nowych rozporządzeń. Mając na względzie powyższe argumenty oraz treść poprawki nr 2, Senat uznał za wskazane i zgodne z wolą ustawodawcy ograniczenie zakresu przepisu przejściowego art. 15 wyłącznie do rozporządzeń wydanych na podstawie art. 49 i art. 50 (poprawka nr 3).